

F. t. l. om Danmarks tiltrædelse af De europæiske Fællesskaber.

ved import fra tredielande, sikrer, at de nye medlemslandes priser ikke kunstigt holdes på et lavere niveau end verdensmarkedsprisen.

I prissituationer svarende til den i bemærkningerne til art. 55, stk. 6 beskrevne, overstiger udligningsbeløbet de importafgifter eller eksportrestitutionsbeløb, der gælder i handelen mellem de oprindelige medlemslande og tredielande. De almindelige regler i art. 55 om fradrag af udligningsbeløbet i de importafgifter og eksportrestitutionsbeløb, der gælder i samhandelen med tredielande, kan derfor ikke anvendes fuldtud. Der vil som følge heraf kunne opstå uønskede forvridninger af det forhold mellem de fælles priser og de nye medlemslandes priser, som tilsigtes med overgangsordningerne. Såfremt verdensmarkedsprisen er højere end den fælles pris, og dette har givet anledning til indførelse af afgifter på eksporten fra de hidtidige medlemslande, kan reglerne i art. 55 slet ikke anvendes.

Art. 56 åbner mulighed for, at Rådet i sådanne tilfælde kan træffe de fornødne foranstaltninger for at sikre, at den fælles markedsordning fungerer tilfredsstillende.

Art. 57 tager navnlig sigte på de tilfælde, hvor der skal beregnes et fælles gennemsnit af markedspriserne for hele Fællesskabet f. eks. for kvæg eller svinekød. I disse tilfælde må priserne i de nye medlemslande øges med udligningsbeløbene for at nå til priser, der er sammenlignelige med priserne i de oprindelige medlemslande.

Den fællesfinansiering af udligningsbeløb, som art. 58 omhandler, har som modstykke reglen i art. 128, hvorefter opkrævede udligningsbeløb indgår i medlemsstaternes bidrag til Fællesskabets egne indtægter.

Reglerne om afvikling af told for landbrugsprodukter mellem medlemslandene i art. 59 afviger fra reglerne om industrivarer for så vidt angår de i stk. 1. pkt. a, b og c fastsatte terminer for afviklingen. Med hensyn til tilnærmelsen til den fælles ydre toldtarif gælder de samme tidsmæssige afvigelser, hvortil kommer, at tilnærmelsen til den fælles tarif for landbrugsprodukter skal ske i fem lige store trin, hver på 20 pct., medens den første tilnærmelse for industrivarer er på 40 pct.

I modsætning til, hvad der gælder for industrivarer, kan de nye medlemsstater ikke fremskynde toldtilpasningen for produkter under markedsordninger uden forud indhentet bemyndigelse fra Kommissionen efter drøftelse i

de forvaltningskomiteer, der er nedsat under markedsordningerne. Som en særlig regel for frugt og gartneriprodukter er der mulighed for en beskedne forskydning af toldtilpasningen i de trin, der ligger mellem den første tilpasning og den afsluttende tilpasning.

Bestemmelsen i artikel 60 stk. 1 indebærer en hurtigere afskaffelse for landbrugsprodukter under markedsordninger end for industrivarer af toldsats samt af afgifter med virkning som told, kvantitative restriktioner og foranstaltninger med tilsvarende virkning. Disse beskyttelsesforanstaltninger erstattes imidlertid af de importafgifter, eksportrestitutionsbeløb og udligningsbeløb, der er forudsat for markedsordningsvarerne.

Art. 60, stk. 2 bekræfter de nye medlemslandes adgang til for produkter, der ikke omfattes af markedsordninger, at opretholde eksisterende nationale ordninger, herunder importafgifter og kvantitative restriktioner, indtil en fælles markedsordning iværksættes. For Danmarks vedkommende har bestemmelsen bl. a. betydning for fårekød, kartofler og hestebøner.

Bestemmelsen i art. 60, stk. 3 om anvendelse af fællestariffens nomenklatur for landbrugsprodukter under markedsordning straks fra 1. februar 1973 skyldes, at fællestariffens meget detaljerede underopdeling er nødvendig i den praktiske administration af den fælles landbrugspolitik.

Som en undtagelse fra, hvad der i øvrigt gælder for landbrugsprodukter, fastsætter art. 61, at der i overgangsperioden for industrielt forarbejdede produkter under markedsordningerne for korn, ris og produkter forarbejdet af frugt og grønsager skal gælde et fast afgiftselement til beskyttelse af forarbejdningsindustrien. Dette beskyttelselement fastsættes for de nye medlemsstater ved, at man af den samlede importbeskyttelse, herunder virkningen af kvantitative restriktioner, skiller den beskyttelse, der er knyttet til råvarernes pris, ud fra den beskyttelse, der ydes den forarbejdende industri. Det således isolerede beskyttelselement anvendes i tillæg til udligningsbeløb i forhold til de andre medlemslande og variable afgiftselementer i forholdet til tredielande. Det afvikles over for andre medlemslande, respektive tilnærmes det fælles faste beskyttelselement over for tredielande, efter toldreglerne. Ganske tilsvarende bestemmelser er fastsat i art. 47 for varer, der er fremstillet af landbrugs-